

23 Μαρτίου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Χ' ΑΝΤΩΝΗ ΓΙΑ
ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚ-
ΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ CERTIORARI ΚΑΙ/Η PROHIBITION

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΗΜΕΡ. 5/2/92 ΣΤΗΝ
ΑΙΤΗΣΗ 219/90.

(Αίτηση Αρ. 33/92).

*Προνομακιά Διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για έκδοση διαταγμάτων certiorari και/ή prohibition
για ακύρωση ενδιάμεσης απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών
Διαφορών με την οποία αρνήθηκε την χορήγηση αναβολής στην
ακρόαση υπόθεσως ενώπιον του — Δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης 5
όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα — Η απουσία δυνατότητας
προσβολής της απόφασης με έφεση δεν εσήμαινε ότι η άδεια έπρε-
πε να χορηγηθεί.*

Ο αιτητής ζήτησε άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση
διαταγμάτων της φύσεως certiorari και/ή prohibition για ακύρωση 10
ενδιάμεσης απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών με
την οποία αρνήθηκε να αναβάλει την ακρόαση υπόθεσης, που είχε
αρχίσει, λόγω μη προσέλευσης βασικής μάρτυρος του αιτητή, η
οποία δεν είχε κλητευθεί για να παρουσιασθεί στο Δικαστήριο. Ο
αιτητής ισχυρίσθηκε ότι είχε στερηθεί από το Δικαστήριο Εργατι- 15
κών Διαφορών του δικαιώματος να παρουσιάσει την υπόθεση του
και να την αποδείξει. Επιπλέον ισχυρίσθηκε ότι δεν είχε άλλο ένδι-
κο μέσο για να προσβάλει την πιο πάνω απόφαση του Δικαστη-
ρίου Εργατικών Διαφορών, διότι σύμφωνα με τον νόμο έφεση από 20
αποφάσεις του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών επιτρέπεται
μόνο πάνω σε νομικά σημεία.

Αποφασίσθηκε ότι:

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν είχε υποπέσει σε οποιαδήποτε
έκδηλη παρανομία ούτε είχε υπερβεί την δικαιοδοσία του και γι' 25
αυτό δεν είχε καταδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο
θέμα για την έκδοση του αιτουμένου διατάγματος. Το γεγονός ότι
έφεση από οποιαδήποτε απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών
Διαφορών μπορεί να γίνει με υπόμνημα στο Ανώτατο Δικαστήριο
πάνω σε νομικά σημεία μόνο δεν εσήμαινε ότι εδωκιολογείτο η έκ- 30
δοση του αιτουμένου διατάγματος.

Η αίτηση απορρίφθηκε

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

In re Kakos (1985) 1 CLR 250

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41

The Attorney General v. Christou (1962) CLR 129

5

Christofi v. Iacovidou (1986) 1 CLR 236

Μαγκάκης, Αίτηση 161/90, 6.9.90.

Αίτηση.

10 Αίτηση για άδεια να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση διαταγμάτων certiorari και prohibition αναφορικά με την ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερ. 5.2.92 στην Αίτηση 219/90.

Α. Γεωργιάδου (κα), για τον αιτητή.

Cur. adv. vult.

15 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση ο αιτητής ζητά άδεια από το Δικαστήριο να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση διατάγματος Certiorari και Prohibition.

Το αιτητικό μέρος της αίτησης έχει ως ακολούθως:

20 "Ο ως άνω Αιτητής αιτεί άδεια δια διάταγμα CERTIORARI και PROHIBITION αναφορικά με εκδοθείσα ενδιάμεση απόφαση ημ. 5/2/92 του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών εις την αίτησιν 219/90 εις την οποία εξεδόθη την 5/2/92 ενδιάμεση απόφαση, όπως μη αναβληθεί η ακρόαση της αιτήσεως και συνεχιστεί αυτή

25 εις άλλη ημερομηνία, λόγω μη προσέλευσης της ουσιαστικής μάρτυρος."

Τα γεγονότα που υποστηρίζουν την αίτηση αναφέρονται στην ένορκη δήλωση του αιτητή ημερ. 26.2.92, ο οποίος ανέφερε πως στις 29.3.90 καταχώρησε στο Δικα-

στήριο Εργατικών Διαφορών την αίτηση αρ. 219/90 εναντίον της Εταιρείας Cosmos Press Ltd και αξιούσε, μεταξύ άλλων, αποζημιώσεις για εξαναγκασμό σε τερματισμό απασχόλησης, που ισοδυναμούσε με παράνομο τερματισμό υπηρεσιών. Η αίτηση του αυτή, για διάφορους λόγους, είπε, καθυστέρησε να εκδικαστεί και σε κάποιο στάδιο, ενώ ακούστηκε μερικώς, η αλλαγή παρέδρων δημιούργησε την ανάγκη να ακουστεί εκ νέου. Στις 5.2.92 που ήταν ορισμένη για ακρόαση, ο αιτητής έδωσε μαρτυρία, αλλά η κατ' ισχυρισμό βασική μάρτυρας του Κάλια Κυριακίδη, δεν έδωσε μαρτυρία, γιατί δεν προσήλθε στο Δικαστήριο. Ο αιτητής εξιστορεί τα γεγονότα της μη προσέλευσης της μάρτυρος ως ακολούθως:

"5. Κατά η περί την 8.30 π.μ. ευρισκόμενον εις το γραφείο των δικηγόρων μου κ.κ. Δήμο & Λία Γεωργιάδου, οδός Κλήμεντος 25B, Αγ. Αντώνιος, μαζί με την κ. Κάλια Κυριακίδου η οποία είναι η κύρια μαρτυρία μου. 15

6. Δεν είχε εκδοθεί μαρτυρική κλήσις εις την κ. Κυριακίδου επειδή μου απάντησε ότι θα μαρτυρήσει τας 20 δύο-τρεις τελευταίας ημέρας.

7. Η ημέρα εκείνη ήταν πολύ βροχερή και την ώρα που εβγαίναμε από το γραφείο η κ. Κυριακίδου, η κ. Γεωργιάδου και εγώ, η κ. Κυριακίδου γλίστρισε και έπεσε χάρω εβράχηκε και ελευρώθηκε, μας εξήτησε δε χρόνο να πάει να αλλάξει και να έλθει μετά εις το Δικαστήριο. 25

8. Όταν άρχισε η ακροαματική διαδικασία εγώ μάρτυρησα πρώτος αλλά όταν τελείωσα η κ. Κυριακίδου δεν είχε έλθει και δεν γνώριζα το λόγο παρ' όλο ότι επικοινωνήσα τόσο εις το γραφείο της όσο και εις την οικία της αλλά δεν την βρήκαμε." 30

Λόγω της απουσίας της μάρτυρος, η δικηγόρος του αιτητή ζήτησε αναβολή της ακρόασης, αλλά αντί αυτού, το Δικαστήριο την ανάβαλε για μερικά λεπτά. Η μάρτυς δεν παρουσιάστηκε και μετά από νέα αίτηση της δικηγόρου 35

του αιτητή για αναβολή για άλλη μέρα, ενισχυμένου του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, το Δικαστήριο απέρριψε την αίτησή της. Ακολούθως, ο αιτητής έκλεισε την υπόθεση του και η απόφαση του Δικαστηρίου επιφυλάχθηκε, η οποία και εκδόθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο.

Οι λόγοι της μη προσέλευσης της μάρτυρος, που έγιναν μεταγενέστερα γνωστοί και το αποτέλεσμα της αίτησης του αιτητή να επανανοίξει την υπόθεση του, είναι στοιχεία άσχετα με την παρούσα αίτηση και δεν θα αναφερθώ σε αυτά. Το τι επιδιώκεται να προσβληθεί είναι η άρνηση του Δικαστηρίου να δώσει την αναβολή. Η ενδιάμεση αυτή απόφαση του Δικαστηρίου έχει ως ακολούθως. (Βλ. πρακτικά του Δικαστηρίου που επισυνάφθηκαν στην ένορκη δήλωση του αιτητή σελ. 15 και 16):

"Όπως επανειλημμένα μας δόθηκε ευκαιρία να τονίσουμε στο παρελθόν η διαδικασία που έχει καθιερωθεί να ακολουθείται στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών είναι συνοπτική και αυτό σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 11 του περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμου 8/67. Κατά λέξη η παράγραφος 11 του άρθρου 12 έχει ως εξής:

Διαβάζει:

Οι Δ.Κ. που ακολουθούνται διασφαλίζουν και αυτοί τη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου κατά την αντιμετώπιση αιτήματος για αναβολή ακρόασης. Η κρατούσα νομολογιακή αντίληψη όπως σε σωρείαν αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκφράσθηκε (αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση *Γρηγόρης Πέτσας εναντίον Παύλου Παυλίδη*, 1980, 1 C.L.R. σελ. 158) ερμήνευσε και καθιέρωσε την εξουσία του Δικαστηρίου για την αντιμετώπιση αιτήματος αναβολής ακρόασης ενώπιον του. Και με βάση τη νομολογία είναι ευρεία διακριτική η εξουσία του Δικαστηρίου. Έχοντας όλα τα πιο πάνω στο νου και πρόσθετα το γεγονός ότι η παρούσα αίτηση εκκρεμεί από τις 29.3.90 και έχει κατ' επανάληψη αναβληθεί μάλιστα κάποτε στο παρελθόν

ακούσαμε και μερική μαρτυρία και ξανααναβλήθηκε και υποχρεωθήκαμε σήμερα να αρχίσουμε την ακρόαση από την αρχή λόγω διαφορετικής σύνθεσης του Δικαστηρίου. Και ακόμη το γεγονός ότι εντός του φακέλλου του Δικαστηρίου δεν υπάρχει αίτημα για κλήτευση της 5 συγκεκριμένης μάρτυρος δεν εκλητεύθει δηλαδή στην ουσία δεόντως η μάρτυς που επικαλείται ο αιτητής και για χάρη της συμμόρφωσης προς την επιταγή του Νόμου για την ταχεία επίλυση της διαφοράς, το αίτημα για αναβολή απορρίπτεται και η ακρόαση θα προχωρήσει 10 με τους υπάρχοντες σήμερα στο Δικαστήριο μάρτυρες από τις δυο πλευρές."

Ο αιτητής παραπονείται πως η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, του στέρησε το δικαίωμα να παρουσιάσει την υπόθεση του και να την αποδείξει. 15 Ακόμα ισχυρίστημε πως, η απόφαση του Δικαστηρίου, στην οποία δεν λήφθηκαν υπόψη οι λόγοι της αίτησης για αναβολή, δεν είναι ορθή και δίκαιη για την απονομή της δικαιοσύνης.

Αναπτύσσοντας την επιχειρηματολογία της η δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στους περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμους και τους Δικονομικούς Κανόνες και ανέφερε πως το μόνο ένδικο μέσο προσβολής της απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών είναι η έφεση δι' υπομνήματος στο Ανώτατο Δικαστήριο επί νομικών μόνο σημείων και όχι το ένδικο μέσο της έφεσης και 25 επί των γεγονότων. Το θέμα της αναβολής, συμφώνησε, πως είναι θέμα διακριτικής ευχέρειας του Δικαστή, η οποία όμως, είτε, ενώ στις άλλες υποθέσεις ελέγχεται ως λόγος έφεσης, στις υποθέσεις του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, ένας τέτοιος λόγος δεν παραπέμπεται. Πιο συ- 30 γκεκριμένα, στη γραπτή της αγόρευση, εισηγήθηκε ότι συντρέχουν οι ακόλουθοι λόγοι για να δοθεί η ζητούμενη άδεια:

"α) Ο Αιτητής χρησιμοποίησε και το ένδικο μέσο για επανάνοιξη της αίτησης του βάσει του άρθρου 30 (3) 35 του Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμοι 24/67, 17/68, 67/72, 6/73, 1/75, 18/77, 30/79, 57/79, 82/79, 92/79,

54/80 και απερρίφθηκε.

β) Ο Αιτητής δεν έχει το ένδικο μέσο της έφεσης αλλά μόνο της παραπομπής υπομνήματος.

5 γ) Θα είναι δύσκολη ή αδύνατη η απονομή πλήρους δικαιουσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο χωρίς την έκδοση διατάγματος."

10 Από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου και από την αγόρευση της δικηγόρου του αιτητή, γίνεται φανερό πως ο αιτητής δεν στοχεύει στην έκδοση απαγορευτικού διατάγματος Prohibition, αλλά ούτε και έχει στοιχειοθετηθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για την παραχώρηση του, γιατί δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι το Δικαστήριο ενέργησε καθ' υπέρβαση δικαιοδοσίας. Κατά συνέπεια, δεν θα ασχοληθώ περισσότερο με το θέμα αυτό.

15 Για να δοθεί η αιτούμενη άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος Certiorari, ο αιτητής θα πρέπει να ικανοποιήσει το Ανώτατο Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση και/ή συζητήσιμο ζήτημα. (Βλ. *In re Kakos* (1985) 1 CLR 250). Ακόμα, ο αιτητής πρέπει να αποδείξει ότι υπάρχουν εξαιρετικές συνθήκες που υπαγορεύουν την έκδοση του. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και ειδικά διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο, σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις και κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει μια τέτοια άδεια. (Βλ. Αναφορικά με την Αίτηση του Γεώργιου Άνθιμου για άδεια να καταχωρίσει αίτηση για ένταλμα Certiorari, Πολ. Έφ. Αρ. 7980, ημερ. 17.1.91).

20

25

30 Το ένταλμα της φύσεως Certiorari, που είναι διορθωτικού χαρακτήρα, εκδίδεται στις περιπτώσεις έλλειψης ή υπέρβασης δικαιοδοσίας, νομικής πλάνης, που είναι έκδηλη στα πρακτικά του πρωτόδικου Δικαστηρίου, προκατάληψης ή συμφέροντος από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση και στην περίπτωση λήψης της απόφασης με δόλο ή ψευδορχία. (Βλ. *The Attorney General v. Panayiotis Christou* (1962) CLR 129, *Christofi & Others v. Iacovidou*

35

(1986) 1 CLR 236, 246).

Εξετάζοντας την αίτηση και τα γεγονότα που την υποστηρίζουν, δεν βρίσκω ότι εμπίπτει στις περιπτώσεις εκείνες που μπορεί να εκδοθεί ένταλμα της φύσεως Certiorari, ούτε και οι λόγοι που προβλήθηκαν, μπορούν να την υποστηρίξουν. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, εκδίδοντας την ενδιάμεση απόφασή του, δεν προέβη σε οποιαδήποτε έκδηλη παρανομία, ούτε και υπερέβηκε την δικαιοδοσία του. Το Δικαστήριο, εκδίδοντας την απόφαση του, αναφέρθηκε στην νομολογία, στάθμισε τα γεγονότα και τα περιστατικά που αφορούσαν την αίτηση για αναβολή και ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια, την απέρριψε. Η άσκηση αυτή της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να τεκμηριώσει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμη υπόθεση για την έκδοση του αιτούμενου εντάλματος και ούτε εμπίπτει στις περιπτώσεις εκείνες που εκδίδεται τέτοιο ένταλμα. Επίσης, επειδή, σύμφωνα με το νόμο, έφεση από οποιαδήποτε απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών γίνεται δι' υπομνήματος στο Ανώτατο Δικαστήριο, επί νομικών σημείων μόνο, δεν σημαίνει ότι δικαιολογείται η έκδοση του αιτούμενου εντάλματος. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις εκείνες που εκδίδεται το ένταλμα Certiorari.

Στην αίτηση του *Μιχάλη Μαγκάκη*, Αρ. 161/90, ημερ. απόφασης 6.9.90, ο Πικής Δ. αναφέρθηκε στο κατά πόσο το θέμα της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου εμπίπτει σε αναθεωρητικό έλεγχο μέσω προνομιακού εντάλματος και στη σελ. 11 αναφέρει τα ακόλουθα:

"... Το ένταλμα Certiorari αποτελεί μέσο για τον έλεγχο με στόχο την διασφάλιση της νομιμότητας της διαδικασίας και όχι μέσο ελέγχου της ορθότητας των αποφάσεων των κατωτέρων δικαστηρίων. Η ορθότητα τους μπορεί να εξεταστεί στα πλαίσια έφεσης η οποία υποβάλλεται εναντίον της απόφασης του δικαστηρίου. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου και το αποτέλεσμα στο οποίο απολήγει δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο μέσω των προνομιακών ενταλ-

μάτων, όπως είχα την ευκαιρία να επισημάνω στην *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd and Others*. Καταλήγω ότι η άρνηση του αιτήματος του κατηγορουμένου για αναβολή της υπόθεσης αναγόταν στη
5 διακριτική ευχέρεια του εκδικάζοντος δικαστηρίου και συνεπώς το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας ενήργησε μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του αποφασίζοντας το. Η ορθότητα της απόφασης του δεν υπόκειται σε έλεγχο μέσω εντάλματος Certiorari, συνεπώς η αίτηση
10 πρέπει να απορριφθεί."

Υιοθετώ τα πιο πάνω λεχθέντα, που εφαρμόζονται πλήρως και στην παρούσα περίπτωση.

Κατά συνέπεια, η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.